

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15500/2023
20.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјина, Надежде Видић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ... , против тужених ЂЂ и ЕЕ, оба из ... , чији је заједнички пуномоћник Владимир Радоњић, адвокат из ... , ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3403/22 од 09.02.2023. године, у седници одржаној 20.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3403/22 од 09.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3403/22 од 09.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1817/20 од 11.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се утврди да су они корисници дела парцеле бр. ... уписане у ЛН ... КО ... , у површини од 55 м², у мерама и границама наведеним у том ставу изреке, а како је приказано у скици судског вештака геодетске струке Величка Јевтића из децембра 2016. године, те да су тужени дужни трпети и признати да се на основу ове пресуде тужиоци упишу као сукорисници на наведеном делу к.п. бр. ... у површини од 55 м², са деловима од по 1/6, а тужилац ББ са уделом од 2/6 дела парцеле. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 236.250,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 3403/22 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П 1817/20 од 11.04.2022. године. Ставом другим

изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужилаца, захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права коришћења тужилаца на делу к.п. бр. ... уписаној у ЛН бр. ... КО ... у површини од 55 м², у мерама и границама утврђеним од стране судског вештака геодетске струке. Побижана одлука, којом је тужбени захтев тужилаца одбијен, донета је применом правила о терету доказивања из одредбе члана 231. став 1. Закона о парничном поступку, на основу утврђеног чињеничног стања да тужиоци нису доказали да су стекли право коришћења спорног дела предметне парцеле, нити су доказали савесност државине. Битна повреда одредаба парничног поступка на коју тужиоци у ревизији указују, није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док примена материјалног права зависи од чињеничног стања које суд утврђује у сваком конкретном предмету, па с тим у вези, нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 17.04.2016. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужилаца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженима трошак на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију није био потребан у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**